గ్లాసు పగిలింది

గ్లా సు ప గి లిం ది.

పగిలిన గ్లాసు ఈ చిన్న పట్టణంలో వున్న ఒక్కగానొక్క పెద్ద కొట్లో కొన్నదీ, తక్కువ ఖరీదైనదీ ఏం కాదు.

అది బొంబాయి మహానగరం నుంచి ఎంతో జాగ్రత్తగా తెప్పించినది. ఎంతో ఖరీదైనదీ, కళాత్మకమైనదీ.

అటువంటప్పుడు అమ్మాజీగారికి దుఃఖం వచ్చిందంటే రాదామరి! దుఃఖంతోపాటు ఆగ్లాసు పగలగొట్టిన వాడిమీద ఎంత కోపం రావాలి కాని, కోపం రావడానికి అది సమయమా! ఓ చెంప వీలర్ అండ్ వీలర్ కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్‌గారూ, వారి సతీమణిగారూ డిన్నర్‌కి వస్తున్నారు. ఇల్లంతా సర్ది అలంకరించడం, వారికి భోజనంలోకీ భోజనం ముందుకీ అనువైన పదార్ధాలు తయారు చేయించడం, వారి సతీమణికి సన్మానం ఏర్పాట్ల కోసం బజారుకి వెళ్ళడం—ఇల్లా ఊపిరాడకుండా సతమతమౌతూవుంటే— అందులోనే ఈ కష్టం వచ్చి పడింది.

ఆ కష్టం ఎప్పుడొచ్చింది.

ఏర్పాట్లన్నీ పూర్తి చేసుకుని, యుడికొలన్ వేసుకున్న వేడినీటి స్నానంచేసి, జరీ పువ్వుల వెంకటగిరి చీరకట్టి, ముఖానికి లైట్‌గా

మేకప్ వేసుకుని కంటికి కింద షేడూ వగైరా తీర్చి దిద్దాక—అప్పుడు గ్లాసు వగిలింది.

అసలే బి. పి. ఇరవై పాయింట్లు పెరిగిందని డాక్టర్ చెప్పేడు. ఆవేళం మేకప్‌కి చేటని అందరు ఆడవాళ్ళకి మల్లేనే అమ్మాజీకి తెలుసును. అందుకోసమని, తెల్ల జరీపువ్వుల వెంకటగిరి చీరె కట్టిన అమ్మాజీగారు గ్లాసు వగలగొట్టిన "ఎదవ సచ్చినోడి" మీద చెయ్యెత్తబోయి మళ్ళీ పెద్దల సూక్తి జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని శాంతం వహించి, దెబ్బల్లో చూపలేని ఫోర్స్‌ని తిట్లల్లో చూపించి, తిట్లకి కూడా చెమట పడుతుందని తెలిసిన తరువాత ఫ్యాన్ వేసుకుంది. అరు గ్లాసులు కావాలా మరి—అరోది వగి లింది. దాన్ని దేంతో సబ్‌స్టిట్యూట్ చేసినా బావుండదు- అంత ఖరీ దైంది.

ఇప్పుడారోగ్లాసు ఏది వుంచాలి. ఎలాగెలాగ అని ఆలోచిస్తూండగా ఏర్పాటైంత వరకు వచ్చాయని ఫోన్ చేసేరు వినోద్ బాబుగారు. వినోద్ బాబుగారి గొంతు వినగానే ప్రాణం లేచివచ్చిన అమ్మాజీగారు తన కొచ్చిన కష్టాన్ని వెళ్ళబోసుకున్నారు.

"విజయ యింట్లో లేవంటే ఈ గ్లాసులు. డ్రయివర్‌ని పంపి తెప్పించలేక పోయావా?" అంటూ ఎంతో విలువైన సలహా యిచ్చి తమ గొప్పతనాన్ని మరోమారు రుజువు చేసుకున్నారు వినోద్‌బాబుగారు. అవును—వెనకోసారి విజయవాళ్ళూ, తామూ కలిసి సరదాగా బొంబాయి వెళ్ళినప్పుడే కదూ ఈ గ్లాసులు కొనుక్కొచ్చింది. ఎవరో స్మగ్లర్ దగ్గర పెంట్లూ, సబ్బులూ వున్నాయంటే వాడింటికి వెళ్ళి. అటునుంచొస్తూ క్రోకరీ షాపులో కొన్నారు. తన దొడ్డి పట్టి బుర్ర- ఎంతైనా వినోద్ మామయ్య బుర్ర అమోఘం—ఎంత తెలివీ, దక్షతా లేకపోతే ఇన్ని బిజినెస్‌లు చేయ గలుగుతున్నారు.

వీలర్ కంపెనీ డీలర్‌షిప్ కాని వచ్చిందంటే ఏడు కొండలవాడి

దయవలన. ఊరి చివర వేస్తున్న మేడకి ఫైనల్ టచెస్ యివ్వచ్చు-స్వంత ఊర్లోవున్న ఇల్లు హోటల్‌గా మార్చవచ్చు—ఏదీ-డబ్బు బొత్తిగా పెగలక, ఎక్కడివక్కడే వుండిపోయాయి.

గృహస్తు ఎన్ని మర్యాదలు చేసినా గృహిణి దానికి తగట్లు మెసిలితేనే ఆ సంసారం మూడు మేడలు, ఆరు బ్యాంక్ ఎకౌంట్లుగా వర్ధిల్లుతుందని పెద్దలు చెప్పేరు.

అమ్మయ్య విజయ ఇంట్లోనేవుంది. బట్టల కొట్టుకీ, ఫ్యాన్సీషాపుకీ, హిందీ సినిమాకీ వెళ్ళలేదు. ఈ వేళప్పుడు ఆ మహాతల్లి ఇంట్లో వుండడం అదృష్టం. భార్యామణిగారికి పెట్టడానికి మంచి పట్టుచీరె కూడా తొందరగానే దొరికింది. అన్నీ మంచి శకునాలే.

"ఇంత భాగ్యానికి మళ్ళీ మీ డ్రయివర్ ఎందుకూ? నేనే పంపిస్తా" అని చెప్పింది విజయ.

అమ్మాణిగారి కష్టానికి తాత్కాలికంగా పరిష్కారం దొరికింది. అయినా మైగాడ్ అంత కాస్ట్‌లీగ్లాసు పగలడమా? అందులో ఆ వెధవ చేతిలో, ఆ లోటెలా భర్తీ అవుతుంది.

తెలివిగలవారు— ప్రాజ్ఞులు—ఎప్పటి అవసరాలు అప్పుడు చూసుకుంటూ, "పేరిట్ లీటీ" పద్ధతిగా వుంటారనీ అలా వుంటేనే జీవితం "స్మార్ట్"గా నడుస్తుందనీ వినోద్‌బాబుగారు చెబుతూంటారు. అందుకోసమే అమ్మాణిగారు తన కష్టాన్ని తొక్కిపెట్టి, జరుపవలసిన కార్యక్రమానికి ఆయత్తం అయేరు. అది "స్మార్ట్" పీపుల్ లక్షణం కాదామరి!

అంటోతుకేం తెలుసు ఆవకాయ రుచని, పల్లెటూర్లో గొడ్లని తోలుకు బ్రతికి వచ్చిన వెధవకి కట్‌గ్లాసు గొప్పతనం ఎలా తెలుస్తుంది, పోనీ తనే తోముదామనుకుంటే— ఇంట్లో ఇద్దరు పని మనుష్యుల్ని పెట్టుకుని బి. పి. పేషంటూ, గుండెదడ మనిషీ అయిన తను గ్లాసులు సబ్బు వేసి కడగగలదా? ఎన్ని పనులని చేయగలదు? బజారుకే వెళ్ళగలదా?

వంటలే వండించగలదా! ఇల్లే సర్దించగలదా! ఫోన్‌లకే సమాధానం చెప్పగలదా? అక్కడికీ తను చాలా తెలివిగలదీ. చదువుకున్నదీ. ఎరిస్టోక్రాటిక్ బ్రింగ్ అప్‌లో నుంచీ వచ్చింది అయినందువల్ల ఎంతో స్మార్ట్‌గా అన్నీ నిర్వహించుకుని వస్తూంది.

కనుక క్రొత్త గ్లాసులైనా సరే పార్టీలో టేబిల్ మీద పెట్టేటప్పుడు తళ తళ మెరుస్తూ, గృహిణిగారి పరిశుభ్రతని, ఆవిడ తెలివితేటల్నీ ప్రతిబింబిస్తూ వుండాలి గనుక. అవి తళ తళ మెరవడానికి సబ్బుపొడితో తోమాలి. జాగ్రత్తగా, త్వరగా రెండు నిమిషాల్లో తోమి తుడిచి ట్రేలో అమర్చాలి. చిన్న కుర్రవాడు చాకులాగా స్మార్ట్‌గా వుండాలి.

స్మార్ట్‌గా వుండాలని అమ్మగారు రోజుకి రెండు వందలసార్లు చెబుతారు—"స్మార్ట్" అంటే పన్లు త్వరగా చెయ్యాలని అర్థం అయింది వాడికి. త్వరగా చెయ్యాలి- జాగ్రత్తగా చెయ్యాలి— శుభ్రంగా చెయ్యాలి— పనులన్నీ ఇలాగే చెయ్యాలి—అందుకే గ్లాసు పగిలింది.

పగిలితే పదితిట్లూ, అయ్యగారి చేతిలో రెండు మొట్టికాయలు తింటె ఆ గండం గడిచిపోవును. కానీ అదలా జరగలేదు. అంగుళం పొడుగు గాజు ముక్క అరచేతిలో దిగిపోయింది. "ఎదవ సచ్చినాడి" ఎర్రటి రక్తం తెల్లటి సబ్బు నురుగులో కలిసింది. సబ్బు నురుగుతూములో నుంచీ తెల్లగా ఎర్రగా ప్రవహిస్తోంది. గ్లాసు పగిలిందన్న వెర్రిభయం గాయానికి ప్రథమ చికిత్స అవసరం అన్న ప్రాథమిక సూత్రాన్నిమింగేసింది, గ్లాసు పగిలిందన్న వెర్రికోపం కూడా మనిషి గాయానికి మందు అవసరమన్న చిన్న వివేకాన్ని మింగేసింది. కాగా గాయం మిగిలింది, "ఎదవ సచ్చినోడి" వయస్సు పన్నెండేళ్ళు—వాడికి తిట్లంటే చట్టదు—అని భోజనం అరగడానికి డైజెస్టివ్ ఎనెజమ్‌లాగ రోజూ అమ్మగారు ఒక్కొ మోతాదులో ఇస్తూనే వుంటారు- దెబ్బలన్నా భయంలేదు- చిన్నప్పుడు అమ్మ చేతిలో మస్తుగా రుచిచూసి వుండడం వలన. తిండితోపాటు దెబ్బలు

కూడా సమానంగా యిచ్చి పెంచింది. పెద్దయినాక దెబ్బ భయంలేకుండా. కనుక గ్లాసు పగిలితే జరిగే సంఘటనలు, ఫలితాలు, పరిణామాలు వాడు ఊహించలేనివి. భరించలేనివి ఏంకావు—కాకపోతే అరచేతిలో నుంచి వస్తూన్న రక్తం ఆగడంలేదు- అదిమిపెట్టినా ఆగడంలేదు—పని ఆగితే అమ్మగారు పూరుకోరు- అందుకోసం వాడి సీనియర్ కొలీగ్ సుబ్బుల దగ్గరకెళ్ళి తన వేదన వెళ్ళబోసుకోగా ఆవిడ ఆ గాయంమీద మొక్కల్లో నుంచి ఇంత పట్టితెచ్చి వేసి, ఓపాత గుడ్డపీలికచుట్టి, ప్రాథమిక వైద్యం చేసి, "జాగరత లేదంట్రా ఎదవ సచ్చినోడా!" అని ప్రేమగా దీవించింది.

రక్తం కట్టింది కానీ గాయం మండుతూనే వుంది.

అతిథులకి స్వాగతం చెప్పి అమ్మగారి లోపలికి వచ్చే వేళకిచేతికి మురికి కట్టుతో ఎదురైనాడు "ఏదవసచ్చినోడు. అప్పుడావిడలోని తెలివి గల గృహిణిమేల్కొని, ఆ మురికి కట్టుతో వాడిని సెర్వింగ్‌కి పంపితే అతిథులేమనుకుంటారూ?" అని వెక్కిరించింది. వెంటనే ఆవిడ బీరువా లోనుంచి దూది. గాజూ తెచ్చి గాయం కడిగి సుబ్బులుచేత కట్టు కట్టించి మురికిబట్టలు విప్పించి వాడికి మంచిబట్టలు ధరింపజేసి మరోసారి "స్మార్ట్‌గా వుండాలని హెచ్చరించి "నువ్విక్కడే డ్రాయింగ్ రూం దగ్గరవుండాలి—నేను చెప్పి చెప్పగానే అన్నీ తెచ్చివ్వాలి—"అని పురమాయించింది.దాంతో గాయం మండుతోందని మర్చిపోయేడు — అమ్మగారు చెప్పినట్లు వాడికి గాయాన్నిగుర్తు చేసుకోడానికి "టైం" లేదన్నమాట- ఫలానా కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్‌గారు ఉత్తర హిందూ స్థానంవారు. వారి సతీమణిగారూ ఆవిడగారు ఇల్లంతా తిరిగి చూసి అమ్మాజీగారి అభిరుచిని చాలా మెచ్చుకున్నారు. ఆంధ్రుల ఆదరణల్ని, అతిథి మర్యాదల్ని అభివర్ణించేరు, ఆ పైన వినోద్‌బాబుగారు అతిథిగారిచేత రాయల్ సాల్యూట్ మూత తీయించి, ఛీర్స్ చెప్పేరు. సతిమణిగారు ముందు కొంచెం మొహమాట

వడ్డా. "వినోద్ మనవాడే—మనకి చాలా మంచి ఫ్రెండు" అని భర్తగారి హామీ పుచ్చుకుని గ్లాసు అందుకున్నారు. అమ్మాజీగారు వినోద్ బాబుగారి మొహంలోకి చూసేరు.వారు చాలా సీరియస్ అయిపోవడం గ్రహించి ఫ్రిజ్‌లోంచి బత్తాయి రసం తెచ్చుకుంటూ. "ఎంత మోడ్రన్ అయినా ఆంధ్రలో గృహిణులు ఇంకా అంత ఎత్తుకి ఎదగలేదని - "సంజాయిషీ యిచ్చేరు.

వినోద్‌బాబుగారు సాధారణంగా చాలా సీరియస్‌గా వుంటారు—కానీ పార్టీ లో మాత్రం వారి నవ్వు రెండు సంధుల అవతలకి కూడా విన బడుతుంది—అమ్మాజీగారికి కూడా ఇంగ్లీషు జోకులు కొన్ని వచ్చును. అవి ఆండ చాలా జాగ్రత్తగా దాచుకుని ఇలాంటి సందర్భాల్లో వాడుతూ వుంటుంది,

వారి పిల్లలు మమత, మనోజ్‌బాబు ఈ చిన్న పట్నంలోని పెద్ద స్కూల్లో చదవడం ఇష్టంలేక, పెద్ద పట్నంలోని పబ్లిక్ స్కూల్ బోర్డింగ్‌లో వుండిపోయారు.

"ఇక్కడ ఎన్విరాన్‌మెంటు బాగుండదు" అని అమ్మాజీగారు అతిధి గారి సతీమణితో చెప్పేరు.

చికన్ ఫ్రై, ఫిష్ కట్‌లెట్సు, జీడిపప్పులు, ప్లేట్లంతో తెచ్చిపెడు తున్నాడు. ఫ్రిజ్‌లోంచి మంచినీళ్ళ సీసాలు తెస్తున్నాడు, సిగరెట్లు అందిస్తు న్నాడు. ఐస్ వేస్తున్నాడు—నడుస్తున్నాడు, పరుగెత్తుతున్నాడు.

చాలా స్మార్ట్‌గా వుండడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అరచేతిలో గాయం మంట. కడుపులో ఆకలిమంట, అన్నంవుంది కానీ తినడానికి 'టైం' లేదు. ఓ చెంప ఇంట్లో పార్టీ అవుతుంటే తనిక్కడ భోజనం చేస్తూ కూర్చుంటే ఎలా? అమ్మాజీగారికి కూడా ప్రొద్దుటి నుంచీ "టైం" లేదు. కాని వారు అలాగే వీలుచేసుకుని భోజనం చేసేరు. కాఫీ పుచ్చు

కున్నారు-వండించిన పదార్థాలన్నీ కుదిరాయో, లేదోనని రుచి చూసేరు. పాపం సుబ్బులుకి, "ఎదవసచ్చినోడి"కి ఇన్ని టీనీళ్ళు చేసి పోద్దామన్నా 'టైమ్' లేక పోయిందావిడికి....అంత బిజీగా అయిపోయింది.

పాలసీసాల కారు రాకముందే నిద్రలేపింది. అప్పుడే మొదటాట సినీమా వదిలేరు. ఇంకా పార్టీకి అంతెప్పుడో తెలీదు. ఆ వచ్చిన ఎర్ర టావిడ బాటెట్టుకి చేతుల్లే పు. ఆవిడ చేతులు ఎర్రగా, నున్నగా గుండ్రంగా భలే వున్నాయి. మూతికి ఎర్రని రంగు పట్టించింది. మగాళ్ళతో సమంగా తాగేస్తూంది. సినీమాలో జ్యోతిలక్ష్మిని తలుచుకున్నాడు వాడు. కళ్ళు మూసుకుపోతున్నాయి జాగ్రత్తగా, తొందరగా, శుభ్రంగా పని చెయ్యాలి.

ప్లేట్లు-గ్లాసులు—ఐస్—నీళ్ళు లోపలికి. బయటికి - గంటలు పదీ' పదకొండూ పన్నెండూ—

వినోద్ బాబుగారు వచ్చీరాని హిందీలో బ్రతిమిలుడుతున్నారు. "ఔర్ ఏక్‌సాట్"

"నహీ—నహీ అంటోంది అతిధిగారి సతీమణి. ఆవిడ మాటలు ముద్దగా వస్తున్నాయి.

"జాంటే ఆనా — హమారే ఘర్ మే రహనా."

"జరూర్ సాబ్ జరూర్."

వినోద్—ఆప్‌తో బహూత్—

అరచేతిలో మంట—కళ్ళమంట—కడుపుమంట—

టీపాయ్‌మీద ప్లేట్లలో మిగిలిపోయిన చికెన్ ఫ్రై, ఫిష్ కట్‌లెట్-జీడిపప్పు డైనింగ్ టేబిల్‌మీద డిషెస్‌లో పదార్థాలు పన్నెండు-ఒకటి-రెండు.

"ఓరేయ్ ఆ గ్లాసులో కొంచెం ఐస్ వెయ్—"

"ఈ ప్లేట్ లోపల పెట్టెయ్-"

"ఓ బాటిల్ నీళ్ళు—"

డ్రాయింగ్ రూంలో నుంచి డైనింగ్ హాల్‌లోకి వచ్చేరు అతిథులు

"మా భోజనాలయేలోగా గది శుభ్రం చెయ్యాలి." అమ్మాజీగారి ఆజ్ఞ.

సినిరెట్లు, ఖాళీ సిసాలు, ప్లేట్లు శుభ్రంగా తర్వగా, జాగ్రత్తగా "స్మార్ట్‌గా—నిద్ర మంట-మంట- అమ్మో గ్లాసులు చాలా ఖరీదు - జన్మలో చూడలేనంత-ఎన్ని నెలల జీతమంత—ఎంత - ఎంత-గ్లాసులు — ఎప్పటి దప్పుడు శుభ్రం చెయ్యాలి. ఇంటి శుభ్రమే ఇల్లాలి శుభ్రం.

"మీరు ఇల్లు చాలా బాగా వుంచుతున్నారు-అతిథి మర్యాదలు బాగా చేసేరు చాలా మంచి గృహిణి-మీ ఆంధ్రుల అతిథి మర్యాదలు వేరు" అని అమ్మాజీగార్ని పొగిడేరు అతిథులు గ్లాసులు వాసన. ఖరీదైన విస్కీ-బాటిల్ తమాషాగా వుంది. బాటిల్ బాగా కడగాలి-పగిలితే అమ్మో ఖరీదు-ఖరీదు ఖరీదు. అన్నీ ఖరీదే గాయానికి ఖరీదులేదు.

భోజనాలయ్యాయి. డ్రాయింగ్‌రూంలో వీడ్కోలు. అంతులేని వీడ్కోలు, షేక్‌హాండ్‌లు ఎన్నిసార్లు థాంక్యూలు-కొన్ని వందలు — ప్రక్రియాలు ఎన్నో—కారు దగ్గరకి కంచిపట్టు చీరెలో చేతుల్లేని జాకెట్టు అమ్మగారు చీరె చాలా బాగుంది వెరీనైస్-పళ్ళూ. పువ్వులా- పట్టుచీరె - సతీమణిగారు చిరునవ్వు చిందించేరు.

విల్ డెఫినెట్లీ కన్సిడర్ యువర్ కేస్‌మిస్టర్ వినోద్."

షేక్ హాండ్‌లు - మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రక్రియాలు ఆహ్వానాలు మూడు నాలుగు గంటలలో హాలు బాగు— శుభ్రంగా, తొందరగా

నువ్వు బి. పి. పేషంటువి నువ్వు పడుకో తాళాలునే చూస్తా" భార్య గారినివినోద్ బాబుగారు.

డైనింగ్ హాలు బాగు—డిన్నర్ సెట్ ఖరీదు-ఎంతో జాగ్రత్తగా చాలా బాగా చక్కగా శుభ్రంగా ఎక్కడివక్కసర్దాలి.

చెయ్యి మంట-నిద్ర-కడుపు మంట.

నాలుగు, అయిదు-పాల సీసాలు.

తక్కినవన్నీ నే జూసుకుంటా. పాలయిపోతాయి" సుబ్బులొచ్చింది డైనింగ్ టేబిల్ మీద మిగిలిన పదార్థాలు పోగుచేసి సర్దుకుంది.

సీసాలొచ్చేయి-అమ్మగారు నిద్రలేచేరు - కళ్ళు మంట — చెయ్యి మంట—మంట.

తినడానికి నాకేం లేవా?"

సుబ్బులు కయ్యిమంది - "నిన్నటి నుంచి తింటూనే వుండావ్‌గా— అదంతా చాలక ఇవి కూడా నీకేనా- టేబిల్ మీద మిగిలినవన్నీ అమ్మగారు నన్నే ఎత్తుకు పొమ్మన్నారు," అంది.

కళ్ళు మండింది. నీరసంతో నిద్రొచ్చింది-పడుకున్నాడు — గాలి చల్లగా వచ్చింది— నిద్రొచ్చింది హాయిగా చల్లగా-ధన్ మని నడుంమీద పడింది తన్ను.

ఎండ చురుక్కుమంది.

"ఎదవ సచ్చినోడా ఇంకా నిద్రా? ఇప్పుడెంత టైమో తెలుసా? పద కొండూ-మాతో పాటూ నువ్వు పడుకుంటావా?"

అమ్మగారు నోట్లో బ్రష్‌తో వచ్చారు.

"నిన్న డెబ్బైరూపాయల గ్లాసు పగలేసి-ఇయ్యాళ పదకొండింటి దాకా పడుకుంటావా! కొత్తిగా భయంలేదు-మీ అమ్మకి కబురెట్టాన్నే-వచ్చి తనుక్కుంటుంది" సుప్రభాతం రోజూ అలవాటే—

లేదాడు. తినడానికేం వుంది. నిన్న మధ్యాహ్నం తన కోసం వంట ఇంట్లో పెట్టిన అన్నం తినడానికి టైం లేకపోయింది.

అమ్మగారికి కోపం వస్తుంది-"పదార్థాలు వేస్ట్ కాకూడదు. దేశంలో జనం భోజనంలేక ఎంగిలాకుల కోసం ఎగబడుతూంటే - ఎగ్ కర్రీలూ, సాంబార్లూ వేసి.ఇచ్చిన అన్నం అలా మురగబెట్టి పారేస్తారా? తినడానికే

ధ్యైం లేకుండా ఏంచేశావ్-నేనంత పని చేశాను. నేను భోజనం మానేశానా? నీకు ఒకటే పని. నాకు పదహారు వస్లు-వెళ్లి ఆ అన్నమే తెచ్చుకుని తిను ఆహార పదార్థాలు వేస్తుకావడాన్ని నేను సహించను. అది చూస్తే నా వళ్ళు జలదరిస్తుంది – నాకేడుపొస్తుంది." అని అమ్మగారు కళ్ళ నీళ్ళెట్టు కుంటారు,

అన్నం వాసన–కడుపులో తెమిలి వాంతి వచ్చింది.

"ఎంత సుకుమారమో చూడండి ఎదవ సచ్చినోడికి - వాళ్ళింట్లో వీడు వేడివేడిగా వండించుకుని తింటాడు కాబోలు" అని వెక్కిరించి భర్తతో ఫిర్యాదు చేసంది.

"బాస్టర్డ్" అని ముద్దుగా పిల్చి బిజీగా వెళ్ళిపోయేరు అయ్యగారు. ఆ తరువాత డెబ్బై రూపాయల గ్లాసు పగిలిన కేసు విచారణ ప్రారంభం అయింది.

గ్లాసు పగిలిన కేసు విషయం నిర్వివాదాంశం కదా-అది ముద్దాయి అంగీకరించక తప్పదు. అంగీకరించేడు. మరి దానికేమిటి శిక్ష? నెలకి పది రూపాయల చొప్పున ఏడు నెలలు వాడికి జీతం యివ్వకూడదు-డెబ్బై రూపాయలు అప్పరాలు లెక్కలోవి కావు. కానీ వృద్ధిలోనికి రావలసిన వాడు, భావిభారత పౌరుడూ అయిన "ఎదవ సచ్చినోడికి" క్రమశిక్షణ నేర్పడం, పని నేర్పడం తన కర్తవ్యం కనుక, వాడి మంచి కోరుతూ ఈ శిక్ష విధించాల్సి వచ్చింది. ఆ సంగతి వీడి తల్లికి కూడా చెప్పింది అమ్మాజీ-అది నిజంగా శిక్ష కాదనీ, కేసుని హైకోర్టుకి తీసుకు వెడితే శిక్ష రద్దుచేసే అవకాశం వుందనీ 'ఎదవ సచ్చినోడి' తల్లికి తెలుసు - డబ్బు కన్న ఆ అమ్మగారికి తన శరీరంమీద ఎక్కువ ప్రేమని తెలుసు. ఆ శరీరాన్ని ఏ మాత్రం కష్టపెట్టవలసి వచ్చినా ఆవిడ సహించదని కూడా తెలుసు–అందుకోసం ఎదవ సచ్చినోడికి శిక్ష తగ్గించటమో. రద్దు చెయ్య డమో చెయ్యడమో తప్పనిసరి అని గ్రహించలేనిది కాదు.

అమ్మగారి అహాన్ని సంతృప్తి పరచడమే శిక్ష రద్దు చెయ్యడానికి లంచం అని ఎన్నోసార్లు అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించింది. అందుకోస పని వస్తూనే ఆపిడ కాళ్ళు పట్టుకుంది. కొడుకుని రెండు తన్నులు తన్నింది. వీపుమీద కసితీరా గుద్దింది. వాణ్ణి అమ్మగారు కొట్టడానికి సందేహిస్తారని ఆమెకి తెలుసు. కొట్టాలని ఆవిడ మనసులో ఎంతో ఉబలాట పడుతోందని తెలుసు అందుకోసం ఆవిణ్ణి శ్రమ పెట్టకుండా ఆ పనితనే చేసి ఆవిడకి సాయపడింది· అందు మీద అమ్మగారు కొంచెం శాంతించేరు.

"మీరు దెబ్బై రూపాయలంటే దెబ్బై పైసలమ్మగారూ మాకదే దెబ్బై లచ్చలు - ఈసారి కొగ్గేయండి - ఇకమీదట సానా జాగరత్తగుంటాడు" అని బ్రతిమిలాడి హామీ యిచ్చింది."

పోనీ సగమైనా కట్టుకో-ఎంత చెట్టుకంత గాలి-" అని ఓ మెట్టు దిగుతూ పుళ్ళి బెట్టుసరి చేసింది అమ్మగారు.

వాడు లేనిదే దినం గడవడం దుర్భరం అని అమ్మాజీకి తెలుసు—చిన్నప్పటి నుంచి అమ్మాజీకి బెడ్ కాఫీ అలవాటు—ఇంకా ఎన్నో ఎన్నో అలవాట్లు—పనంటే ఇష్టం వుండదు. ఇప్పుడు బ్లడ్ ప్రెషర్—గుండెదడ- వాడు చాలా అవసరం. మార్కెట్లో ఏదైనా బ్లాక్‌లోనైనా డబ్బు పారేసి కొనుక్కోవచ్చుగానీ, పని కుర్రాళ్ళు దొరకడం లేదు. వెధవలు తెలివిమీరి పోయారు వీడు పాపం నోరెత్తడు.

తల్లి తన కష్టాలు ఏకరుపెడుతోంది. అమ్మగారి దయా గుణాన్ని ప్రశంసిస్తూంది వాడు వింటున్నాడు. వాడి కళ్ళు మండుతున్నాయి. వాడి గాయం మండుతోంది. అప్పుడు వాడి గుండె కూడా మండింది.

"ఒరేయ్ ఆ అన్నం మీ అమ్మకిచ్చెయ్ — పాపం నిన్నటినుంచి కూడు లేదంట- నువ్వు మేం తిన్నాక తిందువులే అంది అమ్మాజి జాలిగా.

బీదల కష్టాలంటే ఆవిడికి కడుపు తరుక్కుపోతుంది. భరించలేరు, బి.పి. పెరుగుతుంది, అందుకని చెప్పొద్దన్నారు.

అన్నం తల్లి కిచ్చేడు.

తల్లి దాన్ని అమ్మగారు చూడకుండా డబ్బాలో వేసింది. కొడుక్కి కొనుక్కు తినమని అర్ధరూపాయిచ్చింది. పని మానుకోవద్దని మరీ మరీ చెప్పింది.

అమ్మగారి భోజనాలిప్పుడే కావు రెండో, మూడో, ఆవిడ డైనింగ్ టేబులు దగ్గర కూర్చుని కాఫీ త్రాగుతోంది. పన్నెండు గంటలు కొడు తోంది గడియారం.

వళ్ళంతా మంటలు-సెగలు-పొగలు కళ్ళ ముందంతా మంటలు కడుపులో మంటలు-

జేబు తడుముకున్నాడు ఐదు రూపాయల కాగితం-అతిధిగారు బాత్ రూం చూపించమంటే తీసుకెళ్ళాడు రాత్రి — అక్కడిచ్చేడు. ఏమిటో ఇంగ్లీషులో అన్నాడు. వీపు తట్టేడు. ఎవరూ చూడకుండా యిచ్చేడు.

ఐదురూపాయల కాగితం—బస్సులు-రైళ్ళు-అమ్మాజీగార్ని చూసేడు కాఫీ తాగుతూంది-కదిలేడు-గేటు దాటేడు.

ఎండ నడినెత్తి కొచ్చింది. ఎండ చురుక్కుమంది. ఎండ బావుంది-బయటకి నడిచేడు-వెనక్కి తిరగకుండా నడిచేడు, నడక బావుంది - అంతా బావుంది.